

UIT DE ECONOMIST VAN 1857

OVER DEN INVLOED VAN LAND-
BOUW-VERBETERINGEN OP DEN
TOESTAND DER ARBEIDERS

[....] Er behoeft hier niet herhaald te worden welk groot belang ieder volk heeft bij de verbeteringen die de uitoefening van den landbouw ondergaat; maar deze zijn ook daarom wenschelijk, omdat het als een vaste regel mag aangenomen worden, dat zij alleen ten uitvoer gebragt kunnen worden door verstandige en zelve verbeterde werklieden. Bij den landbouw is het eveneens als bij het fabriekwezen, overal waar werktuigen, of, in het algemeen, arbeid besparende verbeteringen ingevoerd zijn, daar wordt meer arbeid gevraagd, en tevens verstandiger en beter betaalde arbeid. Tegenwoordig is een der hevigste bezwaren tegen het invoeren van landbouw-verbeteringen, gelegen in de onhandelbaarheid, tenevolge van onkunde, van de gewone arbeiders. Het is de vraag, - eene vraag die maar al te veel over het hoofd gezien wordt wanneer er sprake is van degelijke volksopvoeding, - of er niet veel meer goede, op den landbouw toepasselijke, uitvindingen ongebruikt zijn gebleven dan men er werkelijk heeft toegepast, alleen uit gebrek aan geschikte arbeiders om die ten uitvoer te brengen. Hoe lang is, bij voorbeeld, het maaiwerktaug, eigenlijk alléén om die rede, ongebruikt gebleven? Hoe lang zal het hier in Nederland, alleen daarom, niet anders dan bij wijze van telkens mislukkende proefnemingen, worden aangewend? [....]

FROM DE ECONOMIST IN 1857

REGARDING THE INFLUENCE OF
AGRICULTURAL IMPROVEMENT ON
THE CONDITION OF THE LABOURERS

[....] We need not rehearse here the great benefits which any people stands to gain from the improvements made in the exercise of agriculture; yet they are the more desirable because it may be taken as an established rule, that they may be put into practice only by clever and equally improved labourers. For agriculture is not different from manufacturing in that wherever machines, or, in general, labour-saving improvements are introduced, the demand for labour increases, and for cleverer and higher-paid labour at that. Nowadays, one of the strongest objections against the introduction of agricultural improvements lies in the intractability, resulting from the ignorance, of the common labourer. One wonders — and it is a consideration overlooked but too often in discussions about sound popular education — whether not many more commendable inventions, fit to find application in agriculture, have remained unused than have been applied in practice, merely for lack of labourers capable of carrying them out. For how long did the mowing machine, for instance, go unused for no better reason? How long will it go unused here in the Netherlands, unless in the form of one failing experiment after another? [....]

[....] De zaak is hoogst gewigtig voor de toekomst van den arbeidersstand, en wel waard om eenige der staathuishoudkundige gevolgen die daaruit voortvloeien opzettelijk te beschouwen. Deskundigen in landbouw-zaken prijzen dikwijs aan om deze of gene wijze van werken te volgen, naarmate de arbeid, het dagloon namelijk, dáár of dáár goedkoop zij. Maar de ondervinding, zoowel in het fabriekwezen als in den landbouw, leert uitdrukkelijk dat *weinig kostend* werk zelden *goedkoop* werk is. [...].

[....] The matter is highly important for the future of the working class, and fully merits the consideration of some of the economic consequences that follow from it. Experts in matters of agriculture are apt to recommend one or other *modus operandi*, inasmuch as labour, that is, the daily wage, is cheap here or there. Yet experience, both in manufacturing and in agriculture, teaches expressly that *cheap* labour is seldom *economical* [...].